

Ж. М. Перцева

Гаспарян Ашот Михайлович

ГАСПАРЯН Ашот Михайлович (04(17). 06. 1902, Баку – 30. 10. 1970, Ленінград, нині С.-Петербург) – лікар-уролог. Доктор медичних наук (1940), професор (1940). Навч. у Бакин. університеті (1921–23), закін. 2-й Моск. університет (1926). Відтоді працював у 1-му Моск. мед. інституті: у 1936 – завідувач кафедри урології; 1937–44 – ректор 1-го Харків. мед. інституту, де 1938 заснував каф. урології; 1944–48 – ректор, одночасно – засн. (1944) і зав. (до 1951) каф. урології Одес. мед. інституту; від 1952 – завідувач кафедри урології 1-го Ленінгр. мед. інституту. Засн. і голова Всерос. наук. товариства урологів (від 1965). Досліджував проблеми нирковокам'яної хвороби, урол. онкології, техніки хірург. втручань при лікуванні травм органів сечостатевої системи та туберкульозу сечової системи. Запропонував ковзний постій. катетер, а також термометрію нирк. мисочок, сечового міхура та уретри.

Основні праці

Каменная болезнь мочевого пузыря. Москва, 1932; Отдаленные результаты операции внутренней уретротомии. Москва, 1934; Хирургическое лечение мужского бесплодия. Москва, 1935; Новый принцип применения постоянного катетера при восстановлении поврежденной уретры. Чкалов, 1942; Пластика мочевого пузыря отрезками тонкой кишки. Ярославль, 1959 (співавтор); Очерки по истории отечественной урологии. Ленинград, 1971 (співавтор).

Рекомендована література

1. Вчені Харківського державного медичного університету (1805–2005). Б. м. р..

Бібліографічний опис:

Гаспарян Ашот Михайлович / Ж. М. Перцева // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28831>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).